

Steidz kult labības laukus

Kombaini tīrumos. "Kotiņu" pamatnodarbošanās ir graudkopība ar specializāciju sēklkopībā. Šajā saimniecībā audzē kviešus, miežus, rapsi, pupas, zirņus, auzas un rudzus, šogad pirmo gadu piedāvās 'Speltas' šķirnes kviešus, kuriem ir liels ražīguma potenciāls, lieliska ziemcietība un augsta graudu kvalitāte.

Augusts graudkopjiem ir ražas vākšanas laiks, kad gandrīz vai ik dienu kombaini izbrauc tīrumos. Priece, ka graudu kvalitātei, kā stāsta zemnieki, laika apstākļi nav kaitējuši.

Šķilbēnu pagasta zemnieku saimniecībā "Kotiņi" jau novākti 60% ziemāju un 10% vasarāju. No vasarājiem nokulti tikai zirņi. "Raža ir laba," secina saimnieks ALDIS LOČMELIS. Uz jautājumu, kas nepieciešams, lai graudu birums priecētu, viņš uzsver saules un lietus pietiekamību, pareizu šķirnes izvēli un minerālmēslu devu, kā arī atbilstošu augsni ar tajā esošajām baktērijām. Ja graudu kultūrām to nodrošina, tad viss aug labi. Tas kārtējo reizi apliecina, ka graudu audzētājiem labas ražas iegūšanai nepieciešamas zināšanas. A.Ločmelis to nenoliedz, sakot, ka nebūtu patīkami iet pa ceļu, ja visi brauktu bez tiesībām.

Saimniecībā strādā lielākoties pastāvīgi strādnieki, vasarā darbos palīdzēja arī jaunieši, kuri vēlējas nopelnīt naudu un saprast, kas ir lauksaimniecība. Raksturojot jauniešu darbu, saimnieks saka: "Visi esam bijuši jauni. Katram ir savas vēlmes un prioritātes, bet galvenais, kā bērns ir audzināts – ja ir radis strādāt, tad viss kārtībā." Lai arī ražas novākšanas laikā dārga katra minūte, z/s "Kotiņi" cenšas darbus sakārtot tā, lai strādniekiem sestdienas un svētdienas būtu brīvas, arī Baznīcas svētku dienās ticīgi var paņemt brīvdienas.

Saimniecībā paralēli ražas novākšanai uzsāka arī ziemāju sēja – jau ir iesēts ziemas rapsis.

"Cenšamies sēt daudz kultūru, parasti savos laukos iesējam divas daļas vasarāju un trešo – ziemāju. Pērn eksperimentāli izmēģinājām rindstarpu platumu – nevis, kā parasti 12,5-15 cm, bet 30 cm. 24.augustā iesētā ziemas kviešu šķirne 'Zeppelin' ir devusi iepriecinošu ražu – 9,2 tonnas graudu no ha. Jāatzīst, ka eksperiments ir izdevies. Strādāsim, kulsim aptuveni līdz septembra vidum," stāsta "Kotiņu" saimnieks A.Ločmelis.

Ari Rugāju novada zemnieku saimniecības "Mežmalas" īpašnieks VILNIS KAPTEINIS ar jauno ražu ir apmierināts: "Esam nokūluši visus ziemājus – 40 ha rapša un 100 ha kviešu. Vidēji raža ir 4-5 tonnas graudu no hektāra. Pašlaik aram zemi, sēsīm ziemas rapsi. Vēl jākuļ mieži, auzas, vasaras kvieši un pupas aptuveni 80 ha platībā. Strādāju kopā ar brāli un dēlu, palīdz arī sieva. Paralēli kulšanas darbiem gatavojam sienu ganāmpulkam, pļaujām atālu. Var teikt, ka brīva laika nav." Saimniecībā vairākus gadus audzē ziemas kviešu šķirnes 'Skāgens' un 'Edvīns'. Šķirnes 'Edvīns' kviešiem šogad ir labāka kvalitāte, un vēl labi, ka tiem ir asi akoti, kas savukārt nepatīk mežacūkām. "Pārsvārā sējam zināmas šķirnes graudus, jo eksperimenti paņem resursus un laiku. Ja kāda šķirne iepatikas, to sējam arī turpmāk. Pupas kulsim mazliet vēlāk, tās izbarosim gan saviem lopiem, gan pārdosim. Cik spējam, tik kaltējam graudus paši, sanāk izdevīgāk. Torņos varam uzkrāt aptuveni 300 tonnas nokultās ražas. Cenšamies kult sausā laikā, tad arī realizācijai varam transportēt graudus tieši no lauka. Ja būs labi laika apstākļi, vēl kāda nedēļa pases pie kulšanas darbiem," stāsta V.Kapteinis.

Nākamajā
Padugunī

● Ne tikai jaunajiem un smalkām dāmām

Saruna ar podologi

● Konkursa komisija brauc uz Viļakas novadu

Labākie mežu apsaimniekotāji

Balvu ezerā peldēties neiesaka

Balvu novada pašvaldība informē, ka sakarā ar konstatēto zilaļģu masveida ziedēšanu Balvu ezerā un, ņemot vērā to iespējamo kairinājumu ādai, kā arī risku to nokļūšanai gremošanas sistēmā, šobrīd ezerā vēlams nepeldēties!

Iespēja iegūt skolas somu un ceļojumu

Jau ceturto gadu pēc kārtas, tuvojoties skolas gaitu sākumam, portāls "Inbox.lv" izsludina talantu konkursu, kas sniedz iespēju 100 skolniekiem jauno mācību gadu iesākt ar stilīgu un ērtu mugursomu, savukārt viens laimīgais kopā ar ģimeni dosies 3 dienu ceļojumā uz Igauniju. Pieteikties konkursam var jebkurš 1. - 6. klases skolēns, kurš prot satriecoši dejot, virtuozī spēlēt kādu no mūzikas instrumentiem, skanīgi dziedāt vai jodelēt, vai arī ir apveltīts ar

Īsziņas

kādu citu īpašu talantu. Ja vēlies piedalīties konkursā, sūti sava talanta video līdz 25.08.2019, plkst. 17:00 uz e-pasta adresi: tavalanti@inbox.lv, aprakstā norādot savu vārdu, uzvārdu, vecumu un tālruna numuru.

Nodrošinās transportu uz koncertu

Atzīmējot Baltijas ceļa 30.gadadienu, 24.augustā plkst.18:00 Likteņdārzā notiks vērienīgs svētku koncerts "Saule.Pērkonis.Daugava", kurā izskanēs mūsu tautai nozīmīgas Atmosas laika melodijas un dziesmas. Svētku koncertā piedalīsies komponists Mārtiņš Brauns, koris "Gaudeamus", dziedātāji Ieva Akuratere, Loriņa Vuda un citi. Balvu novada pašvaldība nodrošinās transportu un segs ceļa izdevumus, bet koncerta apmeklētājiem ieejas bijete (20 EUR) jāpērk pašiem.

Kompensācijā izmaksāti 15 tūkstoši eiro

Sociālā darbiniece tiesā uzvar Viļakas domi

Artūrs Ločmelis

Stājies spēkā Latgales apgabaltiesas spriedums civillietā, ar kuru tiesa pilnībā apmierināja Viļakas novada Sociāla dienesta darbinieces VĒSMAS MIERIŅAS prasību un atzina par spēkā neesošu sociālā dienesta darba uzteikumu, atjaunojot V.Mieriņu darbā amatā 'sociālais darbinieks darbam ar ģimenēm un bērniem'. Spriedums par V.Mieriņas atjaunošanu darbā bija izpildāms nekavējoties (V.Mieriņa atjaunota darbā).

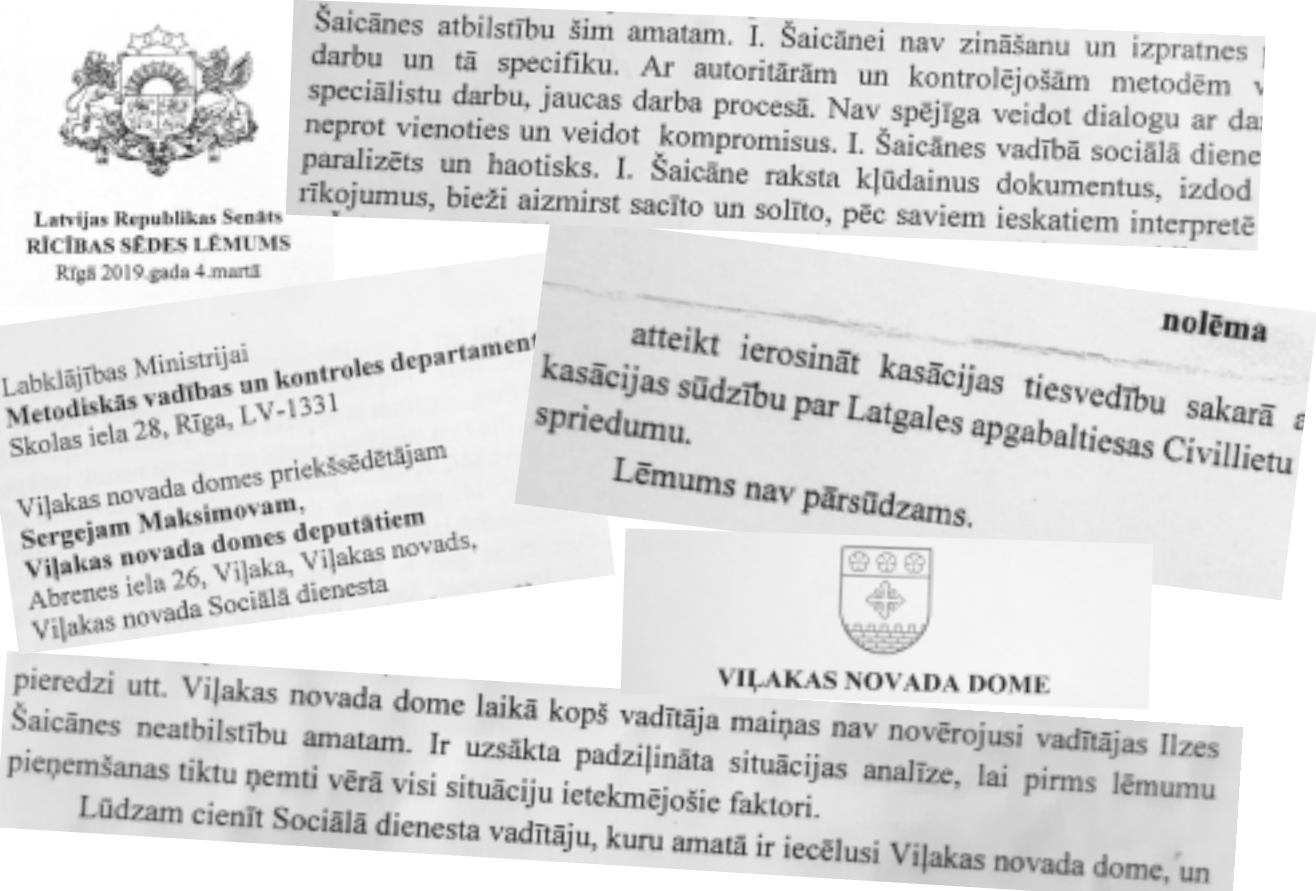
Viļakas novada dome gan vērsās ar kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu (pašvaldībai par kasācijas sūdzību drošības naudā bija jāiemaksā 300 eiro), bet Latvijas Republikas Senāts rīcības sēdē pieņēma lēmumu atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību, un lēmums nav pārsūdzams. Papildus tam tiesa lēma piedzīt no Viļakas novada domes V.Mieriņas labā samaksu par darba piespiedu kavējumu 15 117,44 eiro, kas bija jāizmaksā pēc likumā noteikto nodokļu ieturēšanas (kompensācija pilnā apmērā izmaksāta), ar lietas vešanu saistītos izdevumus 360 eiro, kā arī valsts labā tiesas izdevumus 846,08 eiro un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,91 eiro.

Jāpiebilst, ka pirmās divas tiesu instances Balvos un Rēzeknē lēma par labu Viļakas novada domei. Tomēr galējais un Latvijas tiesu sistēmā vairs nepārsūdzamais tiesas lēmums ir par labu V.Mieriņai. Kas tad bija par iemeslu tiesvedībai divu gadu garumā, un kādi ir tajā iesaistīto pušu viedokļi?

“Nepiekrītot grozījumiem līgumā, darba attiecības tiek izbeigtas”

V.Mieriņa stāsta, ka notikumiem, kuri galarezultātā izvērtās tiesvedībā, ir gara vēsture. “2016.gadā Viļakas novada domes deputāti nolēma, ka Viļakas novada Sociālajā dienestā nepieciešamas pārmaiņas. Viņi bija ļoti neatlaidīgi - acīmredzot uzskatīja, ka dienests strādā neatbilstoši un tā darbs jāuzlabo. Tā paša gada nogalē par dienesta vadītāju iecēla Ilzi Šaicāni, kas tobrīd bija arī domes deputāte. Līdz tam dienesta darbinieki bija pieraduši pie savstarpējas (dienesta vadības un darbinieku) sadarbības, uzticības, demokrātiska vadības stila, kolēģiāliem, saprotamiem un skaidriem rīkojumiem (pirms I.Šaicānes sociālā dienesta vadītājs bija Jānis Kozlovskis – aut.pieb.). Savukārt, amatā stājoties I.Šaicānei, viņa sāka darboties ar autoritārām metodēm. Radās sajūta, ka I.Šaicāne vēlas mainīt lietas sociālā dienesta darbā, bet izpratnes, kā to izdarīt, īsti nebija. Pēc tam dienesta darbiniekiem piedāvāja jaunus darba līgumus. To galvenā būtība bija, ka katrs sociālais darbinieks strādā un pēc nepieciešamības savus darba pienākumus pilda jebkurā Viļakas novada pagastā. Uzskatījām, ka sociālajam darbiniekam pamatā jāstrādā konkrētā pagastā, jo sociālais darbs ir ļoti specifisks (darbinieks ilgstoši sadarbojas ar klientu, ar kuru slēdzis vienošanos), un nav laba prakse, kad klients vienojas par sadarbību ar vienu sociālo darbinieku, bet jau nākamajā dienā klientu uzrunā nākamais sociālais darbinieks. Pie tam darbiniekiem par cita darbinieka aizstāšanu sākumā netika paredzēta pat atlīdzība. Ļoti iespējams, ka šo pārmaiņu būtība nemaz nebija slikta, bet neviens jau nepaskaidroja, kāda īsti bija I.Šaicānes doma, vēloties veikt izmaiņas darba līgumos. Darbinieki bija nesaprašanā un pretojās šādai nostājai, lai gan beigās parakstīja vienošanos, ka viņus varēs norīkot strādāt jebkurā vietā Viļakas novadā. Darbinieki gluži vienkārši baidījās, ka tiks atlaisti no darba. Rezultātā I.Šaicāne, turklāt izsakot ultimātu speciālistiem atlaist viņus no darba, mainīja darbinieku darba līgumus. Līdz ar to speciālistiem nebija norādīta konkrēta teritorija un klienti, ar kuriem strādāt, lai veiktu sociālo darbu,” stāsta V.Mieriņa.

V.Mieriņa stāsta, - laika gaitā izveidojušās situācijas dēļ, no darba sociālajā dienestā aizgāja viens sociālais darbinieks, pēc tam otrs... Savukārt V.Mieriņa bija vienīgā no darbiniecēm, kura minēto vienošanos neparakstīja. “Mans pamatdarbs bija noteikts ‘sociālais darbinieks darbam ar ģimeni un bērniem’, bet papildus darbs – ‘sociālais darbinieks Susāju pagastā’. Ar šo pamatdarbu bija noteikta arī mana amatālga un piemaksa par papilddarbu. Tomēr, līdz ar jaunās sociālā dienesta vadītājas stāšanos amatā, man piedāvāja noslēgt vienošanos

par darba līguma grozīšanu, tādējādi pasliktinot manas kā darbinieces situāciju. Proti, darba devējs vēlējās, lai veicu tikai sociālā darbinieka pienākumus, vienlaikus atceļot mani no papilddarba veikšanas konkrēti Susāju pagastā. Kā jau minēts, šo vienošanos neparakstīju. Savukārt turpmāko darba devēja rīcību vērtēju kā pazemojošu, nevienlīdzīgu un pretlikumīgu. Proti, neskatoties uz to, ka mans papilddarbs saskaņā ar darba līgumu bija ‘sociālais darbinieks Susāju pagastā’, darba devējs mani iepazīstināja ar rīkojumu, ka man jānodod Susāju pagasta lietas citai darbiniecei (bez atbilstošas izglītības). Tajā pašā laikā trīs pagastos bija sociālo darbinieku vakances. Turklāt pa pastu saņēmu darba līguma uzteikumu, kur bija norādīts, - ja nepiekrītu piedāvātajiem grozījumiem darba līgumā, viena mēneša laikā no uzteikuma saņemšanas dienas ar mani tiks izbeigtas darba attiecības pēc Darba likuma darbinieku skaita samazināšanas panta. Protams, šāda attieksme bija pazemojoša. Darba līgumu neparakstīju un darba devējs ar mani pārtrauca darba attiecības. Tomēr uzteikums nebija tiesiski pamatots, jo darba līguma uzteikšanai sakarā ar darbinieku skaita samazināšanu ir pilnīgi cits regulējums un nosacījumi. Tāpat skaidri zināms, ka katrā pašvaldībā jābūt vismaz vienam sociālajam darbiniekam ar ģimenēm un bērniem. Es biju vienīgā šāda darbiniece Viļakas novadā. Darba likumā arī skaidri rakstīts, ka darba līgumus var grozīt, savstarpēji vienojoties, nevis to darot vienpusēji. Līdz ar to, un ņemot vērā visu iepriekš minēto, jauno darba līgumu neparakstīju. Turklāt, kādēļ manā vietā pieņēma darbinieci bez attiecīgas izglītības, lai gan likumā skaidri noteikts, ka sociālajā dienestā par sociālo darbinieci var strādāt tikai ar augstāko sociālā darbinieka izglītību? Acīmredzot tā bija vēlme vienkārši atbrīvoties no manis,” spriež V.Mieriņa.

✓ **“Darbiniekiem nav jāpakļaujas autoritārām darba metodēm un emocionālai vardarbībai.”**
Vēsma Mieriņa, sociālā dienesta darbiniece

✓ **“V.Mieriņas sūdzībās norādītā informācija nav apstiprinājusies.”**
Ilze Šaicāne, sociālā dienesta vadītāja

“Melo, komandē un nicinoši izturas”

V.Mieriņa stāsta, ka visu šo notikumu laikā darbinieki sociālā dienesta vadītāju arī aicināja apsēties pie sarunu galda, lai viestu skaidrību turpmākā darba organizācijā. Tomēr, kā apgalvo V.Mieriņa, sociālā dienesta vadītāja kategoriski atteicās runāt ar darbiniekiem. Rezultātā darbinieki pēc palīdzības vērsās gan Valsts darba inspekcijā, gan arī Labklājības ministrijā. Sākotnēji neizpalika iesniegums arī Viļakas novada domes priekšsēdētājam Sergejam Maksimovam. Tajā pieci sociālā dienesta sociālā darba speciālisti norādīja: “I.Šaicānei nav zināšanu un izpratnes par sociālo darbu un tā specifiku; ar autoritatīvām un kontrolējošām metodēm traucē speciālistu darbu; nav spējīga veidot dialogu ar darbiniekiem; viņas vadība

sociālā dienesta darbs ir paralizēts un haotisks; raksta kļūdainus dokumentus, izdod neloģiskus rīkojumus; melo, komandē, aizsarkoši un nicinoši izturas pret sociālā darba speciālistiem.” Iesniegumā tika izteikti arī citi pārmetumi. Uz to Viļakas novada domes priekšsēdētājs S.Maksimovs atbildēja, ka dome laikā, kopš notikusi sociālā dienesta vadītāja maiņa, nav novērojusi I.Šaicānes neatbilstību amatam. “Lūdzam cienīt sociālā dienesta vadītāju, kuru amatā iecēlusi Viļakas novada dome, un katram darbiniekam profesionāli, atbildīgi un godprātīgi pildīt savus tiesos amata pienākumus,” skaidroja domes priekšsēdētājs. Atbildes pielikumā tika nosūtīts arī pašas I.Šaicānes paskaidrojums.

Cīnīties par taisnību ir ikviena tiesības

Lai vai kā, visi šie notikumi rezultējās ar to, ka 2017.gada 23.martā Vēsma Mieriņa cēla prasību tiesā pret Viļakas novada domi par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas par darba piespiedu kavējumu piedziņu. Sociālā darbiniece domi tiesā arī uzvarēja. “Galvenā motivācija, kādēļ iesniedzu tiesā prasību, bija, lai cilvēki zina, ka cilvēkiem nav jāpakļaujas autoritārām darba metodēm un emocionālai vardarbībai darbā. Kad ar Augstākās tiesas spriedumu mani nekavējoties atjaunoja darbā un domei piesprieda izmaksāt kompensāciju, tikpat nekavējoties devos arī uz darbu. Protams, pirmā darba diena bija neizturama. Sociālā dienesta vadītājai mēģināju iestāstīt, ka mani nekavējoties jāatjauno darbā, bet viņa un jurists to nevēlējās darīt. Nekas cits neatlika, kā sazināties ar tiesu - palūdzu tai izpildrakstu, un tikai pēc tiesas izpildītājas iejaukšanās tiku atjaunota darbā. Tad nu beidzot man sociālajā dienestā ierādīja tukšu kabinetu. Tiesā aizstāvēju pati sevi, to darīju arī par pašas līdzekļiem. Savukārt domi pārstāvēja algots advokāts, un dome par zaudēto tiesvedību samaksāja ar iedzīvotāju nodokļu naudu – nebūt ne mazu summu. Lai vai kā, cilvēki ar gūto panākumu tiesā apsveica. Tomēr tas, ar ko šajā laikā nācās saskarties, tajā skaitā ar domes varu, protams, nebija viegli. Secinājums pēc šiem notikumiem ir vienkāršs – novēlu cilvēkiem cīnīties par taisnību, jo tas ir ikviena pienākums un tiesības,” piedzīvotos notikumus atceras V.Mieriņa.

Dienests neapšaubu tiesas kompetenci

Laikraksta “Vaduguns” žurnālistam uzreiz iegūt Viļakas novada Sociālā dienesta vadītājas ILZES ŠAICĀNES viedokli par notikumiem sociālajā dienestā nebija viegli. Redakcijai neizdevās ar I.Šaicāni aprunāties gan klātienē, gan arī saņemt atbildes uz interesējošiem jautājumiem e-pastā.

Gādā par informatīvās telpas drošību

Cer, ka apraide pierobežā uzlabosies

Nākamnedēļ, 20. augustā, Viļakas novada Medņevas pagasta Aizpurvē svinīgā pasākumā topošā Latvijas Valsts radio un televīzijas torņa pamatos iemūrēs kapsulu, kurā atradīsies vēstījums nākamajām paaudzēm, ko parakstījis Valsts prezidents Egils Levits, valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts radio un televīzijas centra" valdes loceklis Mariss Mežgals un Viļakas novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs. Šonedēļ "Vaduguns" apmeklēja Aizpurvi, lai aprunātos ar pierobežas iedzīvotājiem, ko viņi redz un dzird, domā un saka par Latvijas televīzijas un radio apraidi pierobežā, tostarp arī par mobilajiem sakariem.

Par to, ka pierobežā ir vājākais valsts informatīvās telpas posms, runāts jau sen, jo nereti tur spēcīgā signāla dēļ iedzīvotājiem vienkāršāk uztvert kaimiņu valstu raidošos radio un televīzijas kanālus, nekā savus, Latvijas valsts. Un tas nozīmē dzīvot citā informatīvajā telpā un nezināt par notiekošo savā valstī. Īpaši to izjūt vecie cilvēki, pensionāri, kuri nevar iegādāties modernākas, dārgākas uztveres ierīces. Ne velti kļūst nostāsti par to, ka pēc kaimiņvalsts prezidenta uzrunas gadu mijā, atsevišķi gados vecāki iedzīvotāji mēdz teikt: *a naš prezident skazal!* (tulk. - bet mūsu prezidents teica). Piekļuve objektīvai informācijai par valstī notiekošo ir akūts drošības jautājums. "Taču šobrīd mēs pierobežas iedzīvotājus pat nevaram sasniegt, lai informētu dabas katastrofu vai ārkārtas situāciju gadījumos," masu saziņas līdzekļos paudusi vairāku Saeimas sasaukumu deputāte Inese Laizāne. Tādēļ televīzijas un radio apraides torņa uzstādīšana Aizpurvē būs viens no informatīvās telpas drošības pasākumiem, kas vērsts uz medijpratības stiprināšanu, cīņu ar melu ziņām un bezmaksas virszemes apraides paplašināšanu. Ne velti Valsts prezidents Egils Levits savā pirmajā reģionālajā darba vizītē Krāslavas novada Indrā uzmanību pievērsa mediju politikai un informatīvajai telpai.

Beidzot dzīve būs kā citiem

Aizpurvē ir neliels ciems Viļakas novada Medņevas pagastā, aptuveni divus kilometrus no pagasta centra. Nekāda "baigā" nomale, lai gan valsts robeža atrodas 2-3 kilometru attālumā. Aizpurvē ir 11 mājāsaimniecības, deklarēties 41 iedzīvotājs, Aizpurvē dzīvo arī Skaidrīte Šaicāne, ko novadā un aiz tā robežām zina un pazīst kā aktīvu pagasta kultūras dzīves organizatori. Sarunu par modernajām tehnoloģijām Skaidrīte sāk ar to, ka viņiem mājās ir problēmas ar mobilajiem sakariem, internetu: "Kad nedēļas nogalē atbrauc bērni, visi skrien ārā un ķer zonu, lai gan visiem ir it kā labs pieslēgums - LMT. Vai, ja viens istabā sarunājas pa telefonu, tad pārējos lūdz tanī brīdī neizmantojot mobilos sakarus. Mūsdienās tas nav normāli! Ja kāds atbrauc ar "Bites" pieslēgumu, tam vispār nav zonas. Internets vairāk niķojas vakaros - acimredzot, kad to vairāk sāk lietot."

Kad Skaidrīte par apraides torņa būvniecību pastāstījusi bērniem, secinājums nepārprotami bijis, - beidzot būs kā citiem! Iespējams, ka tornī uzliks arī kādu mobilo sakaru pastiprināšanas ierīci, jo citviet torņos dažādu ierīču kā kāpuru uz kāpostgalvas. Skaidrīte smeļ, ka agrāk torņu vietā kalpoja divas kājas. Atnāca kāda kaimiņu tante, kura vienmēr visu zināja, un pastāstīja jaunākās ziņas. Un ja kādam mājās bija *drāts* telefons, tad vispār uzzināt jaunumus nebija problēmu.

Kamēr sarunājamies, virtuvē fonā skan radio. Skaidrīte apliecina, ka viņu mājās ar to problēmu nav. Viņai pašai patīk "Radio 2", bet mamma klausās Latgales radio un Kristīgo radio: "Ja ieeju "nepareizajā" laikā pie mammas istabā, viņa lūdz netraucēt, jo jādzied Dieva dziesmas un jāskaita lūgšanas."

Saimniece piebilst, ka televizori viņu mājās ir četri: "Man trīs un mammai viens." Vīrs grib skatīties raidījumus par celtniecību, dēls Aigars - par sportu, mazbērni - multenītes. Skaidrītei pašai vairāk interesē koncerti un filmas, lai gan no pavasara līdz rudenim sēdēt pie "zilā ekrāna" laika atliek maz. Lai būtu izvēle, pie mājas uzstādītas dažādas uztveršanas parīktes ("šķīvis", cita veida antenas), kas maksā naudu. Tādēļ Skaidrītes secinājums, ka pašlaik par visu, ko lieto, jāmaksā barga nauda, bet ar kvalitāti ir, kā ir.

Izbūvē laukumu. Šonedēļ Aizpurvē, pļaviņā netālu no ceļa, notika rosīgi būvdarbi. Būvnieki ierīkoja vietu un izbūvēja pamatus jaunajam Latvijas televīzijas un radio apraides tornim pierobežā.

Ar telefonu kopš bērnības. Ar mobilajiem telefoniem un internetu tagad draudzējas kopš bērnības. Izņēmums nav arī Skaidrītes mazmeitiņa Melānija.

Plaša izvēle. Iegādājoties Krievijā dekoderu, pierobežā iespējams izvēlēties plašu kaimiņvalsts televīzijas kanālu klāstu. "Krievijā ir interesanti raidījumi, kādu Latvijas kanālos nav. Politika mūs neinteresē," apgalvo Rita, kura dzīvo Aizpurvē.

Lietuvā var skatīties 13 televīzijas bezmaksas kanālus, Igaunijā - 9, bet Latvijā tikai 5, - LTV1; LTV7; ReTV; Rīga 24 un Sporta centrs com.

Krievija pēc "pilnas programmas", bet Latvija "raustās"

Netālu no vietas, kur Aizpurvē paredzēts uzstādīt jauno Latvijas radio un televīzijas apraides torni, atrodas divstāvu daudzdzīvokļu māja, kurā dzīvo divas Zelču ģimenes - Rita Zelča un viņas meita Rudīte Zelča. Rudīte stāsta, ka viņai ar televīziju pavisam bēdīgi - nerāda neko, vai parāda, ka nav signāla: "Var teikt, ka ar televīziju ir problēmas katru dienu, pēdējā laikā no rītiem it sevišķi. Lai gan vasarā nav laika sēdēt pie televizora, tomēr kādu stundiņu šad tad varētu paskatīties. Vasarā mēs skatāmies tikai Latvijas televīzijas piecus bezmaksas kanālus, jo mums ir tikai Latvijas dekoders, bet uz ziemu nopērku ekonomisko plus bērnu paku, tad var redzēt vairākus kanālus. Man ir dekoders ar karti, to var papildināt līdzīgi kā "o" karti telefonam. Internets strādā, bet mobilajam telefonam dažreiz ir sliktāka zona."

Rudītes mamma Rita dzīvo blakus dzīvoklī. Viņai ar televizoru nav nekādu problēmu - rāda gan piecus Latvijas bezmaksas kanālus, gan divdesmit bezmaksas Krievijas kanālus. Iespēju skatīties tik daudz kaimiņvalsts kanālu dod Krievijā iegādātais dekoders - maza kastīte uz televizora.

"Sākumā Krievijai bija mazāk bezmaksas kanālu, tagad vairāk. Vīrs vairāk grib skatīties filmas par karu, bērniem ir raidījums "Karuselis" un vēl daudz dažādu citu. Signāls no Krievijas nekad nav pazudis, bet no Latvijas bieži vien," secina Rita. Viņa piebilst, ka no Latvijas kanāliem labprātāk skatās ReTV, kur vairāk rāda par laukiem, tostarp arī zirgiem, zirgkopību, ar ko nodarbojas meita.

Pensionāre Virgīnija Raginska, kura arī dzīvo šajā mājā, skatās Latvijas kanālus, katru mēnesi pērkot karti un apraidi pagarinot. Viņa atzīst, ka Krievijas kanālus viņai nevajag - ja skatās, tad vienīgi raidījumu "Poļe Čudes". Vedekla Inīta, kura todien ieradies palīgā vīramātei gatavot ziemai salātus, piebilda, ka šeit ir nepilnīga radio apraide. "Piemēram, Latgales radio nedzird," viņa saka. Savukārt Virgīnija ar humoru piebilst, - ja uzels jauno torni, droši vien dzirdēs un redzēs visu kā spoguļi.

Uz to cer arī Medņevas pagasta pārvaldes vadītājs Juris Prancāns: "Radio slikti dzird visā Viļakas novadā. Vietām problēmas ir arī ar Latvijas televīzijas bezmaksas kanālu uztveršanu. Ceram, ka jaunais tornis problēmas atrisinās. Varbūt torni izmantos arī mobilo sakaru uzlabošanai."

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Saņem Atzinības rakstu**Savu darbu nemainītu pret citu**

Šovasar, atzīmējot 10 gadu jubileju, kopš Latvijā izveidots vienots neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests (NMPD), svinīgā ceremonijā NMPD sveica savus darbiniekus no visas Latvijas, arī Balvu NMP punkta darbiniekus - ārsta palīdzes IONU FJODOROVU un VITU ZUŠU, operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītāju IVARU JEROMĀNU.

Kādas sajūtas, saņemot šo apbalvojumu?

ILONA FJODOROVA: -Protams, prieks un gandarījums, ka mūsu darbu pamanīja un novērtēja. Vēl jo vairāk tādēļ, ka, kopš NMPD dienests ieviesa tradīciju godināt mediķus, mūsu punktā šis ir pirmais apbalvojums. Neatliekamajā medicīniskajā palīdzībā strādāju jau desmit gadus, bet joprojām, atnākot uz darbu, nekad nezinu, kāda dežūra mani sagaida. Taču vienmēr jābūt gatavam jebkurai situācijai. Protams, ļoti labi atceros izsaukumu, par kuru mūsu brigāde saņēma Atzinības rakstu. Tajā maiņā biju brigādes vadītāja un, jau pieņemot izsaukumu, zinājām, ka gadījums būs smags. Tā tas arī bija. Bet, protams, prieks, ka vīrieti veiksmīgi reanimējām un nogādājām slimnīcā. Mūsu darbā kļūdoties nedrīkstam, jo tas var maksāt cilvēka dzīvību, tādēļ svarīgi atbildīgi pieņemt lēmumu un ātri rīkoties. Taču, neskatoties uz to, es saprotu, ka šis ir darbs, kas man patīk - pret citu to nemainītu. Bet es domāju, ka ikviens no maniem kolēģiem, kuri ik dienas dodas neskaitāmos smagākos un vieglākos izsaukumos, būtu pelnījis apbalvojumu. Arī viņi tajā izsaukumā darītu visu to pašu, ko darījām mēs, jo galvenais uzdevums ir glābt cilvēka dzīvību. Kādam varbūt šķiet, ka ikdienas rutīnā esam pieraduši pie tā, ka ar cilvēkiem notiek nelaime, taču tā tas nebūt nav. Pārdzīvojam par katru smagāko pacientu, interesējamies, kā viņiem klājas, jo mēs visi esam cilvēki.

IVARS JEROMĀNS: -Patikami, protams, saņemt apbalvojumu. Darbs pierasts, savā amatā strādāju jau 24 gadus. Izsaukumos dzīvības glābšana lielākoties atkarīga no mediķu rīcības. Visu komandē brigādes vadītājs, jo viņš ir galvenais - ko saka, to darām. Svarīga ir savstarpēja saprašanās, ar visām brigādes meitenēm satieku labi. Protams, atbildība mūsu darbā ir liela, gadījumi mēdz būt dažādi. Gribu novēlēt ikvienam, lai neslimo.

Apbalvošanas pasākumā. Atzinības rakstu par augstu profesionalitāti īpaši kritiskā situācijā, lai glābtu pacienta dzīvību, saņēma Ilona Fjodorova (pirmā no kreisās), Vita Zuša (trešā no kreisās) un Ivars Jeromāns.

Foto - no personīga arhīva

Rūpes par citiem - ikdienas sastāvdaļa

Šoreiz par profesijas izvēli, mediķa darba ikdienu un dzīvi saruna ar ārsta palīdzi VITU ZUŠU.

Par ko bērībā vēlējaties kļūt?

-Bērībā sapņoju kļūt par veterinārārstu. Kad saimniecībā ieradās vetārsts, skatījos, kā viņš strādā, man tas darbs šķita interesants. Īpaši mani aizrāva zirgu ārstēšana. Vidusskolas pēdējā gadā sapratu, ka tomēr nevēlos kļūt par veterinārārstu. Nezināju, ko mācīties, kas man patiktu, līdz Dziesmu svētkos sarunā ar draudzeni uzzināju, ka viņa studējusi Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā (toreiz - Rēzeknes Augstskolā), Ekonomikas fakultātē apgūvusi tūrisma un viesnīcu vadību. Nodomāju, ka tas būs interesanti arī man. Studiju laikā iesaistījos Erasmus apmaiņas programmā, braucu uz Grieķiju, kur trīs mēnešus bija prakse, sešus mēnešus - mācības. Pabeidzot augstskolu, atbilstoši manai izglītībai neatradās darbavieta. Varēju vienīgi uzsākt savu uzņēmējdarbību, bet toreiz nebiju tam gatava.

Kā radās interese par medicīnu?

-Tā kā interesēja zirgi, nolēmu, ka varētu nodarboties ar reitterapiju (ārstēšanas metode, kurā izmanto zirgus). Lai iegūtu reitertepeita sertifikātu, bija nepieciešama medicīniskā izglītība, tādēļ nolēmu studēt medicīnu. Būtībā iepriekš medicīna mani nekad nebija interesējusi, tā nesaistīja. Iestājot Latvijas Universitātes P.Stradiņa medicīnas koledžas Rēzeknes filiālē. Kad sāku mācīties, medicīna iepatīkās. Paralēli studēju un neklātienē pabeidzu Malnavas koledžu, kur apguvu lauksaimniecības uzņēmējdarbību. Lauksaimniecības izglītību ieguvi ar domu, ka tā noderēs, mājās vadot saimniecību, rakstot projektus. Studējot medicīnu, piedzima abi puikas. Vienu gadu pēc koledžas beigšanas pavadīju mājās, tad 2016.gada septembrī man piedāvāja darbu Balvu NMP punktā. Nolēmu pamēģināt.

Vai esat apmierināta ar izvēli?

-Jā, jo šajā darbā sapratu, ka esmu savā vietā. Savu darbu nemainītu pret citu. Lai arī tas ir atbildīgs un grūts gan morāli, gan fiziski, man patīk. Reizēm, dodoties izsaukumā, dreb rokas un kājas, jo nezinu, kas gaidāms. Bet, kad aizbrauc, vairs nav laika uztraukumam, jo vienkārši jādara savs darbs. Esmu ieguvusi arī neatliekamās medicīnas ārsta palīga sertifikātu - ja ir šāds sertifikāts, brigādē vari būt vadītājs.

Kāda ir Jūsu ikdiena?

-Kopš laika, kad izsaukumus šķiro, nav tā, ka braucam pie

katra pacienta, kuram paaugstināta temperatūra. Iepriekš dažreiz radās sajūta, ka cilvēki pie ģimenes ārsta vispār neiet, tikai sauc ātro palīdzību. Ieejot darbā, jābūt gatavam jebkurā mirklī doties izsaukumā, un tā 14 vai 24 stundas, kamēr ir dežūra. Ārpus NMP darba no mammas esmu pārņēmusi zemnieku saimniecību, kur darbs dzen darbu. Un, protams, mana ģimene - pašlaik mana ikdiena ir mani bērni.

Ar kādiem pacientiem nākas tikties?

-Pacienti ir ļoti dažādi. Arī gadījumi ir dažādi - no bērna piedzimšanas, līdz cilvēka pēdējai dzīves stundai. Pagaidām vēl nav nācies pieņemt dzemdības mašīnā, bet, ja Balvos dzemdību nodaļu slēgs, šādi gadījumi nebūs retums. Viena sieviete, kuru vedām uz slimnīcu, piedzemdēja uzreiz, tiklīdz ievēdām pa slimnīcas durvīm. Gadās pacienti, kuri ir agresīvi, pat skaidrā prātā, citi - bezpalīdzīgi, vientuļi. Sadarbojamies ar policiju, ugunsdzēsējiem, sociālajiem darbiniekiem - ja nepieciešams, lūdzam viņu palīdzību. Protams, visiem pacientiem neizdodas palīdzēt. Gadās tā, ka aizbrauc, bet vairs nav, kam palīdzēt. Citreiz reanimācijas neizdodas...

Par ko cilvēki visvairāk sūdzas?

-Patiesībā lielākās sūdzības uzklausu par reformām medicīnā. Cilvēki ir neapmierināti arī par to, ka nepieņem izsaukumu, citi baidās saukt mediķus, jo uztrauc, vai spēs samaksāt. Īpaši vecās tantes, kurām ir maza pensija, novelk slimību līdz pēdējam, bet nepadomā, ka tad ir grūtāk palīdzēt. Citreiz pacienti sūdzas, ka, piesakot izsaukumu, viņiem nelaiņi atbildēts. Bet mēs nepieņemam izsaukumus, to jau 10 gadus dara dispečeri Rīgā. Datorā pienāk informācija par izsaukumu. Ir arī cilvēki, kuri vienkārši vēlas parunāt, līdz ar to esam ne tikai mediķi, bet arī psihologi.

Vai cilvēki pietiekami rūpējas par savu veselību?

-Kā kurš - cits rūpējas, pat dažkārt šķiet, ka par daudz, jo pārlieku meklē vainas sevī, bet cits gadiem neapmeklē ārstus. Ir pacienti, pie kuriem braucam regulāri, piemēram, tantes ar augstu asinsspiedienu. Citreiz aizbraucam, spiediens jau normalizējies. Daudz ir izsaukumu pie slimiem bērniem, pie vēža slimniekiem. Protams, cilvēki varētu vairāk rūpēties par savu veselību, bet tur ir arī otrs aspekts - finanšu līdzekļi.

Kurš gadījums jeb izsaukums palicis spilgtā atmiņā?

-Tādi ir divi gadījumi. Viens bija tad, kad tikko biju sākusi strādāt. Braucām izsaukumā, un Balvos uz tilta mūsu acu priekšā

automašīna notrieca sievieti. Tas bija līdzīgi, kā rāda filmās. Atsauca iepriekšējo izsaukumu, glābām notriekto sievieti, un mums izdevās. Otrs gadījums ir tas, par ko saņēmu apbalvojumu. Reanimējām smagu (gan veselības ziņā, gan fiziski) cilvēku. Viņa māja atradās dziļi mežā, kur grūti piebraukt. Arī šo cilvēku izdevās glābt.

Kas jums palīdz labi justies?

-Tas, ka man šis darbs ļoti patīk. Nav tā bijis, ka kādu rītu negribētos iet uz darbu. Labi arī tas, ka abi ar vīru strādājam vienā darbavietā, viņš ir šoferis, esam kolēģi.

Saskarsmē ar citiem cilvēkiem bieži nākas savas domas paturēt pie sevis?

-Savas domas vienmēr jāpatur pie sevis. Nedrīkstam kritizēt, mācīt, pielietot fizisku spēku, pat ja mums uzbrūk. Ja kāds pret mums pielietos spēku, šoferis drīkstēs viņu turēt un izsaukt policiju. Ja ir šaubīgs izsaukums, šoferis iet pirmais vai arī neejam, kamēr nav ieradies policija. Ja tas apdraud pašu veselību un dzīvību, piemēram, ja pagalmā mūs sagaida suni, esam tiesīgi nekāpt no mašīnas. Arī par to citreiz saņemam kritiku, bet kā lai zinām, ka suns nekodīs?

Ko vērtīgu jums iemācījuši vistuvākie cilvēki?

-Ģimene ir lielākais atbalsts - bērni ir mans lielākais prieks, vīrs man ir pats labākais. Ļoti daudz palīdz mamma, māsas un vīramāte. Vecākā māsa Inga ar ģimeni dzīvo un strādā Norvēģijā, vidējā māsa Dace - Rugājos, bet abas vienmēr ir gatavas palīdzēt. Mamma iemācījusi daudz. Piemēram, rūpes par citiem, kas arī medicīnā, glābjot cilvēkus, ir svarīgi. Mums ir liela saimniecība, vienmēr ir bijis jārūpējas par kādu. Arī ar vīramāti ir labas attiecības. Pirms septiņiem gadiem, braucot iepazīties, biju satraukusies, bet satraukumam nebija pamata, jo viņa ir ļoti jauka - lielākais palīgs arī maniem puikām. Ar vīru Kristapu attiecības ir burvīgas, saprotamies bez vārdiem.

Vai esat apsvērusi iespēju doties projām no Latvijas?

-Savulaik pastrādāju Grieķijā, bet tur tu esi tikai strādnieks, nekas vairāk. Ar vīru neesam ne domājuši, ne runājuši, ne arī apsvērusi iespēju braukt uz ārzemēm. Varbūt, ja nebūtu šeit darba, tāda doma rastos. Mums ar vīru katram ir divas darbavietas - es vēl divas dienas nedēļā strādāju Vectilžas feldšerpunktā par feldšeri, bet vīrs strādā uz mežizvedēja traktora. Papildus mums ir darbs savā saimniecībā.

jaunu

Foto - no personīgā arhīva

Vēl viens sertifikāts. Bērnībā Inga ar sportu bijusi uz "jūs". Turpretim, mācoties Malnavas lauksaimniecības tehnikumā, viņas sporta pedagogs prata radīt interesi par savu mācību priekšmetu ikvienā audzēknī. Vēlāk Inga periodiski apmeklēja dažādas fitnesa nodarbības, bet, strādājot bankā, tam neatlika daudz laika. Tikai pievērsoties ūdens aerobikai, sports pamazām kļuva par viņas otro profesiju. Kopš tā laika divas reizes nedēļā Inga vada nodarbības Balvu peldbaseinā un daudz mācās, apgūstot aizvien jaunus vingrošanas veidus. Nesen Krievijā Krasnodarā Inga papildināja prasmes arī Itālijas ūdens fitnesa pasniedzējas Angelinas Pomochnikovas (no labās) vadībā.

Foto - no personīgā arhīva

Ūdens aerobikas nodarbībā Krasnodarā. Vismaz divas reizes gadā Inga apmeklē kvalifikācijas celšanas kursus. Aprīlī viņa devās uz Krieviju, kur starptautiskos divu dienu apmācību kursus Portugāles, Spānijas un Krievijas treneru vadībā pilnveidoja zināšanas ūdens aerobikā un vingrošanā uz SUP dēļiem.

Foto - no personīgā arhīva

Mācās aerojogu. Būdama zinātkāra un atvērta katrai jaunai pieredzei, Inga negrasās apstāties pie sasniegtā. Tāpat kā jebkurā dzīves jomā, arī fitnesā katru gadu ienāk aizvien jaunas, modernas vēsmas. Viens no vingrošanas veidiem, ko balveniete vēlētos apgūt, ir tā sauktais 'body art', kurā dejas graciozitāte apvienojas ar jogas līganajām kustībām. "Tagad pasaulē piedāvā tik daudz dažādu vingrošanas veidu, ka grūti pat izsekot. Ciemojoties Krievijā, man iepatīkās aerojoga, kurā vingrošana notiek gaisā, karājoties šūpuļtīklos," atklāj Inga.

Foto - no personīgā arhīva

Piedzīvojums uz ūdens var sākties. Inga stāsta, ka pievērsties *supošana* dažiem traucē bailes no dziļa ūdens, citiem grūtības noturēt līdzsvaru: "Tas ir ļoti individuāli. Dažiem vienkārši ir psiholoģiska barjera, tādēļ vajag, lai es braucu līdzi drošībai, kamēr *supotāja* mēģina uzcelties kājās." Tomēr, tiklīdz cilvēks iemācīties noturēties stāvus, pazūd bailes, dodot vietu vēlmei doties aizvien tālākos izbraucienos.

Kāpēc Jums patīk Ingas treniņi?

DAINA MEDINIECE (apmeklē ūdens aerobiku un *supo*): "Inga prot radīt sev apkārt pozitīvu gaisotni. Viņai blakus vienmēr gribas smaidīt. Ingas darbā jaušama profesionalitāte un darba mīlestība. Liels paldies Tev, Inga!"

EGITA CIRCENE (apmeklē TRX un veselības vingrošanu): "Man patīk Ingas vadītās nodarbības. Viņa piedāvā vingrošanu, kas atbilst manām uztveres pozīcijām. Šķiet, ka viņa visu dara pareizi. Inga piedāvā daudzveidīgus vingrojumus dažādām muskuļu grupām."

SANTA KOMANE (apmeklē TRX un SUP fitnesa nodarbības): "Patīk, ka katru reizi pēc Ingas nodarbībām jūtu enerģijas pieplūdumu, kaut treniņā nav bijis viegli. Patīk, ka viņa savu darbu dara rūpīgi, vingrošanas laikā pienāk pie katra, apskatās, vai vingrojumu dara pareizi. Viņa ir cilvēks savā vietā."

Brīvbrīdi sagatavoja I. Tušinska

CILVĒK ZIŅAS

Kultūras tēma starpvalstu piedāvājumā

Izskanējusi Eiroreģiona diena Rugāju novadā. Arī šoreiz pasākuma organizatori bija izvēlējušies akcentēt kultūras jomas tēmu, uzskatot to par ērtāko un ārēji pievilcīgāko. Deja, dziesma, tērpi un dalībnieku iznesība ir tas, kas priecē acis un silda skatītāju dvēseli. Jo interesantāk, ja var vērot un salīdzināt vairāku valstu dažādus kolektīvus. Pasākuma dienas pēcpusdienā cauri Rugāju ciemam uz Rugāju parku devās dalībnieku gājiens un estrādē notika koncerts. Tajā ar krāšņiem un katrai valstij raksturīgiem priekšnesumiem uzstājās Eiroreģiona "Pleskava-Livonija" pašvaldību pašdarbības kolektīvi no Latvijas, Igaunijas un Krievijas. Arī pasākuma atklāšana iesākās ar muzikāliem un dejiskiem priekšnesumiem Saipetnieku skaistajā vides objektā (foto).

Foto - A. Kirsanovs

Foto - A. Kirsanovs

Mūzikas varā. Dziesmas mūspuses izpildītāju sniegumā patika visiem.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Lai ģimenē valdītu saticība, vajadzīga mīlestība, pacietība, sapratne un vismaz divi datorī."

(No interneta portālā lasītā)

Redakcija atvainojas visiem, kurus "Cilvēkziņas" aizvainojušas vai aizvainos

Gatavojamies skolai

Atbalsts skolas gaitu uzsākšanai

Tuvojoties jaunajam mācību gadam, interesējamies par pabalstu apmēru un saņemšanas kārtību, ko skolēniem piedāvā mūsu novadu pašvaldības.

BALVU novada pašvaldības Sociālā dienesta Sociālās palīdzības nodaļas vadītāja Linda Laicāne skaidro, ka pabalstu 35 eiro vērtībā var saņemt piecas mērķgrupas – trūcīgas un maznodrošinātas ģimenes, daudz bērnu ģimenes, bērni bāreņi un bez vecāku gādības palikušie bērni. Pabalstu skolas piederumu iegādei piešķir bērnam, kurš pirmsskolas izglītības iestādē apgūst 5-gadnieku un 6-gadnieku apmācību programmu vai apmeklē Balvu novada vispārīgā izglītības iestādē, kā arī gadījumos, kad bērns līdz 24 gadu vecuma sasniegšanai apgūst arodizglītību ārpus novada mācību iestādes – programmā, kas netiek piedāvāta pašvaldības teritorijā esošajās mācību iestādēs. Iesniegumus skolas piederumu iegādes apmaksai bērns vai likumiskais pārstāvis sociālajā dienestā var iesniegt līdz 16. decembrim. Iesniegumam jāpievieno pirkuma iegādes čeks ar personas rekvizītiem.

VIĻAKAS novada Sociālā dienesta vadītāja Ilze Šaicāne skaidro, ka pabalstu bērnam, uzsākot skolas gaitas, kas ir 25 eiro, var saņemt tikai trūcīgas un maznodrošinātas ģimenes. Pabalstu piešķir bērniem no 6 gadu vecuma līdz 12. klasei (ieskaitot). Vecāki var nākt un rakstīt iesniegumu no 1. jūlija līdz 31. augustam. Čeki par iegādātajām precēm nav jāuzrāda. “Mēs uzticamies vecākiem. Protams, būtu ļoti patīkami saņemt materiālo atbalstu no pašval-

dības katrai ģimenei, bet, ņemot vērā pašvaldības iespējas, labi, ja varam izsniegt pabalstu trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm,” saka I. Šaicāne.

RUGĀJU novadā pabalstu mācību līdzekļu iegādei 15 eiro apmērā piešķir izglītojamajiem, kuri mācās Rugāju novada skolās un pirmsskolas izglītības iestādēs, sākot ar piecgadīgo bērnu grupu. Šajā mācību gadā, kā skaidro sociālā darbiniece Anita Gavare, pabalsta izmaksā būs jauna kārtība. Ja iepriekš vajadzēja iegādāties preces un doties pie sociālā darbinieka ar izdevumus apliecinājošu dokumentu, tad tagad izglītojamo vecākiem nebūs jānāk uz sociālo dienestu rakstīt iesniegumus un uzrādīt čekus. Mācību gada sākumā pabalstu dāvanu kartes veidā izsniegs izglītības iestādēs. Skolai nepieciešamos piederumus ar dāvanu karti varēs iegādāties vienā no trim kancelejas preču veikaliem Balvos. “Dāvanu karte būs labs atbalsts,” uzskata A. Gavare.

BALTINAVAS novada Sociālā dienesta vadītāja Evita Pundure informē, ka pašvaldība, tāpat kā iepriekš, arī šogad izmaksās pabalstu 10 eiro apmērā skolas piederumu iegādei visiem bērniem un jauniešiem, kuri deklarēti novadā un mācīsies Baltinavas izglītības iestādēs no 5-gadīgo grupiņas līdz 12. klasei (ieskaitot). 10 eiro pabalstu saņems arī tie skolēni, kuri apgūs speciālo programmu ārpus Baltinavas novada. Lai kasē saņemtu naudu, bērnu vecākiem jānāk uz novada domi un jāuzraksta iesniegums pabalsta piešķiršanai. Šogad vecāki uz sociālo dienestu var nākt, sākot ar 19. augustu. Čeki par precēm, kas iegādātas par

pabalstā piešķirto summu, nav jāuzrāda. “Lai arī pabalsts nav liels, tomēr domāju, ka vecākiem tas ir noderīgs, lai iegādātos saviem bērniem nepieciešamo skolai. Vecāki, kur uz vienu cilvēku ienākumi mēnesī ir līdz 242 eiro un kuri vēl nav nokārtojuši trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes statusu, ir laipni gaidīti sociālajā dienestā, lai varētu saņemt atbalstu,” atgādina E. Pundure.

Turklāt tie, kuriem ir piešķirts trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes statuss, papildus var saņemt skolas piederumu paku, ko nodrošina

biedrība “Latvijas Sarkanais Krusts” (LSK). Ja bērns ir vecumā no 5 līdz 10 gadiem, papildus skolas piederumu pakai, kurā atrodas kancelejas preces aptuveni 20 eiro vērtībā, var saņemt arī skolas somu. Skolēni no 11 līdz 16 gadiem var saņemt tikai skolas piederumu paku. Šīs pakas un somas var saņemt mūsu novados, LSK paku sadales vietās. Balvu novadā tās ir katrā pagasta pārvaldē un Balvos, muižas ēkā; Viļakas novadā – Viļakā, Rekavā un Kupravā; Rugāju novadā – Rugājos un Lazdukalnā; Baltinavā.

Jaundzimušie

Nosauc par Tomasu. 7. jūlijā plkst. 5.21 piedzima puika. Svārs - 3,235kg, garums 52cm. Pirmdzimtā puisēna māmiņa Jūlija Vlada no Alūksnes pastāstīja, ka bērna dzimumu daktare apstiprinājusi otrajā ultrasonogrāfijas pārbaudē. Viņa spriež, ka nevar uzticēties versijai, ka pēc produktu izvēles grūtniecības laikā var pateikt bērna dzimumu. “Man nepārtraukti gribējās saldumus un augļus,” secina viņa. Spriežot par bērnu optimālo skaitu ģimenē, Jūlija uzskata, ka pietiek ar diviem, ņemot vērā ekonomisko situāciju valstī. Mediķu noliktais datums bija 11. jūlijs, tomēr puika acimredzot, izvēlējās sev tikamu laiku. “Kā pirmdzimto nosaucām? Būs Tomass,” lepojas tētis Andrejs Černomirdins. Tāpat Andrejs un Jūlija atklāja, ka vārda izvēles procesā šķīvji pa gaisu nav lidojuši. “Panācām kompromisu,” jokoja viņi.

Vēl dzimuši:

2. augustā pulksten 11.48 piedzima meitenīte. Svārs - 3,540kg, garums 58cm. Meitenītes mamma Anžela Bukovska dzīvo Balvos.

2. augustā pulksten 13.53 piedzima puika. Svārs - 4,045kg, garums 60cm. Puisēna mamma Ramona Korneja dzīvo Viļakas novada Šķilbēnu pagastā.

5. augustā pulksten 14.24 piedzima puika. Svārs - 3,105kg, garums 55cm. Puisēna mamma Amanda Bizune dzīvo Viļakas novada Vecumu pagastā.

7. augustā pulksten 21.37 piedzima puika. Svārs - 4,320kg, garums 59cm. Puisēna mamma Simona Puniņa dzīvo Valkas novada Zvārtavas pagastā.

8. augustā pulksten 13.24 piedzima puika. Svārs - 3,140kg, garums 54cm. Puisēna mamma Sintija Pais dzīvo Balvos.

Jūlijā*Reģistrēti mirušie***BALTINAVAS NOVADĀ**

Ņina Talamanova (1947.g.)

RUGĀJU NOVADĀ**Rugāju pagastā**

Vitolds Grigāns (1941.g.)

Elmārs Rutkasts (1964.g.)

Lazdukalna pagastā

Oļģerts Dzendžs (1955.g.)

Alberts Leitāns (1936.g.)

VIĻAKAS NOVADĀ**Kupravas pagastā**

Aleksejs Petrovs (1960.g.)

Vecumu pagastā

Jānis Bukovskis (1950.g.)

Medņevas pagastā

Jevgenija Kaluga (1929.g.)

Šķilbēnu pagastā

Klementina Krakope (1934.g.)

Maija Logina (1969.g.)

Jānis Logins (1956.g.)

Viļakas pilsētā

Marija Andronova (1960.g.)

Tatjana Danenberga (1945.g.)

BALVU NOVADĀ**Balvu pagastā**

Alberts Dokāns (1928.g.)

Bērzpils pagastā

Pēteris Jaundžeikars (1936.g.)

Kubulu pagastā

Valerija Kapeika (1935.g.)

Aleksejs Parnovs (1936.g.)

Augusts Stupels (1924.g.)

Genovefa Ubaga (1930.g.)

Lazdulejas pagastā

Antoņina Coma (1933.g.)

Viķsnas pagastā

Genovefa Keisele (1939.g.)

Balvu pilsētā

Leonids Baikovs (1935.g.)

Valērijs Fjodorovs (1956.g.)

Olga Jeremejeva (1948.g.)

Marina Kuzņecova (1962.g.)

Silvija Lielbārde (1937.g.)

Ņina Ločmele (1931.g.)

Ņina Mičule (1941.g.)

Jānis Salmanis (1968.g.)

Uldis Strupka (1953.g.)

Sākums 3. lpp.

Kompensācijā izmaksāti 15 tūkstoši eiro

I.Šaicāne sava viedokļa nesniegšanu pamatoja arī ar to, ka juridiski visas lietas tiesas procesā virzīja Viļakas novada dome, bet viņas kā sociālā dienesta vadītājas pārstāvniecības šajā tiesvedībā nebija, informācijas saņemšanai aicinot žurnālistu sazināties ar Viļakas novada domi. Ņemot to visu vērā, redakcija sociālā dienesta vadītājai I.Šaicānei nosūtīja oficiālu iesniegumu ar jautājumiem. Un tikai aptuveni pēc diviem ar pusi mēnešiem kopš iesnieguma nosūtīšanas I.Šaicānei, redakcija saņēma sociālā dienesta vadītājas sekojošu oficiālu atbildi: "Atvainojos Jums par nokavēto atbildi.

Norādu, ka dienests ar tiesu lēmumiem un tajos iekļauto argumentāciju iepazīnīs un pilda tiesas spriedumā norādīto. Dienests nekādā gadījumā neapšaubā tiesas kompetenci, spriedumā norādīto, bet gan pilda tajā uzliktos pienākumus. 2018.gada 4.decembrī, saskaņā ar tiesas spriedumā noteikto, V.Mieriņa atjaunota darbā par sociālo darbinieku ar ģimenēm un bērniem Viļakas novada Sociālajā dienestā. Papildus norādām, ka pēc V.Mieriņas sūdzībām dienestā veiktas vairākas pārbaudes par darba organizāciju, normatīvo aktu ievērošanu dienesta darbā. Veiktajās pārbaudēs (Labklājības ministrijas, Valsts darba

inspekcijas, Tiesībsarga biroja, Viļakas novada domes) V.Mieriņas sūdzībās norādītā informācija nav apstiprinājusies, pret dienestu nav vērstas nekādas sankcijas, piemēroti sodi. Secīgi, V.Mieriņas sūdzībās norādītie fakti nav pierādījušies. Pamatojoties uz augstāk minēto, informēju, ka starp darba devēju un darba ņēmēju panākta vienošanās, kuras rezultātā abas puses, ievērojot Darba likumu, Valsts Datu aizsardzības likumu, Viļakas novada pašvaldības ētikas kodeksu, Sociālā darbinieka ētikas kodeksu un savstarpējās cieņas un goda principus, turpina darba tiesiskās attiecības."

Saruna par tiesvedību ar Viļakas novada domes priekšsēdētāju SERGEJU MAKSIMOVU

Skumji, ka virsroku guva ambīcijas

Pašvaldība zaudēja tiesvedībā ar Vēsnu Mieriņu. Kā vērtējat tiesas lēmumu?

-No vienas puses skumji, ka abas puses - gan darba devējs, gan darba ņēmējs - dažādu ambīciju dēļ nespēja vienoties par darba tiesiskajām attiecībām. Pieļauju, ka no darba devēja puses, iespējams, bija pārāk maz dialoga ar darbiniekiem, skaidrojot un pamatojot, kādēļ sociālajā dienestā nepieciešamas strukturālas pārmaiņas, un kādu labumu no tā gūs sociālā dienesta klienti, kā rezultātā darbinieki nesaprata plānoto pārmaiņu būtību un jēgu. Tomēr pēc garas tiesvedības rezultāts ir tāds, ka V.Mieriņa šobrīd pilda teju tādus pašus darba pienākumus, kādus viņa nevēlējās pildīt pirms tiesvedības, tolaik uzskatot, ka darba devēja prasības ir nepamatotas un prettiesiskas. No otras puses, ir demokrātiski tamlīdzīgos gadījumos pieņemt lēmumu nesaskaņas risināt ar tiesas starpniecību. Protams, tiesvedība prasīja izdevumus gan pašvaldībai, izmaksājot V.Mieriņai tiesas piespriesto kompensāciju, gan valstij, zināmu periodu viņai maksājot bezdarbnieka pabalstu, gan arī izdevumus pašai V.Mieriņai. Pašvaldība, iepazīstoties ar tiesas materiāliem, izmaksāja V.Mieriņai tiesas piespriesto kompensāciju.

Darbinieki pārmeta, ka sociālā dienesta vadītāja konkrēti nepaskaidroja, kāda bija doma, mainot darba līgumus. Kāda tad īsti bija šī doma?

-Līdz brīdim, kad sociālajā dienestā tika uzsāktas pārmaiņas, bija tā, ka katrs sociālais darbinieks ikdienā savus darba pienākumus pamatā pildīja konkrētā viņa pārziņā esošā Viļakas novada pagastā. Ņemot vērā, ka dienestā nav daudz sociālo darbinieku, vēlējamies, lai viņi ir elastīgi un nepieciešamības gadījumā darba pienākumus pilda arī citos pagastos. Darbinieki tā nevēlējās, bet uzskatīja, - ja reiz manā pārziņā ir, piemēram, Susāju pagasts, tad uz citu pagastu strādāt nedošos! Tā viņiem bija ērti. Tomēr arī šobrīd, lai arī ir dažādas dzīves situācijas (slimības gadījumi, atvaļinājumi), kad kādam darbiniekam uz laiku nākas pārņemt cita darbinieka pārziņā esošo pagastu, nav tā, ka šodien darbinieks strādā ar vienu klientu, rītdien - ar citu. Nav tā, ka darbinieks atnāk uz darbu un, gluži kā karavīrs, nezina, uz kuru novada pagastu viņu aizsūtīs strādāt. Šādas sistēmas nav. Tā ir manipulēšana ar faktiem. Gluži pretēji. Katram darbiniekam ir noteikts klientu loks, bet vajadzības gadījumā viņam jābūt gatavam doties strādāt arī uz to pagastu, kas tobrīd ir aktuāli. Tas ir normāls darba process. Tāpat jāpiebilst, - lai arī tas galīgo tiesas lēmumu neietekmēja, tomēr divas pirmās tiesu instances lēma par labu Viļakas novada pašvaldībai. Problēma tajā, ka V.Mieriņai darba uzteikums tika veikts, pamatojoties uz Darba likuma štatu samazināšanas panta, lai gan pēc būtības štatu samazināšana nenotika, bet notika to restrukturizācija. Tajā pašā laikā tiesa tiesvedības procesā norādīja, ka pēc būtības darba devējs rīkojās pareizi, proti, ja darba ņēmējs nepilda vai nevēlas pildīt savus pienākumus, tad darba devējs ir tiesīgs uzteikt darba attiecības. Tiesa arī atzina, ka

darbiniekam bija jāpilda savi pienākumi, vienkārši darba devējs juridiski nepareizi pielietoja darba uzteikuma normu. Ļoti iespējams, ja pašvaldība pielietotu citu juridisku normu darba uzteikumā, tiesvedības rezultāts būtu pilnīgi pretējs.

Vēl pirms tiesvedības sociālā dienesta darbinieki Jums adresētā iesniegumā lūdza izvērtēt I.Šaicānes atbilstību ieņemamajam amatam, veltot viņai kritiku. Kā to vērtējat?

-Vēlreiz uzsvēršu, - pilnībā pieļauju, ka starp dienesta vadītāju un darbiniekiem bija komunikācijas kļūdas. Tajā pašā laikā vēlos vērst uzmanību arī uz faktu, ka pašvaldība vairākkārt bija saņēmusi informāciju par konfliktiem starp dienesta klientu un sociālā dienesta amatpersonām. Bija pat gadījumi, kad bijām spiesti ziņot policijai, lai veiktu pārbaudi par klientu iespējamiem pašnāvības mēģinājumiem. Tas arī bija viens no svarīgākajiem iemesliem, kādēļ tika nolemts veikt strukturālās reformas. Rezultātā lielākā daļa darbinieku izvēlējās neturpināt darba attiecības. Piekritu, ka I.Šaicānes darbā, veicot reformas, varēja saskatīt autoritatīvas vadības stila pazīmes ar sekojošu nostāju: diskutējam, bet iestādes vadītājs uzsver, ka nepieciešams veikt pārmaiņas. Darbinieki tam nepiekrita, un no viņu skatupunkta sanāk tā: ja iestādes vadītājs nedarīs tā, kā to vēlas darbinieki, tad tu, darba devēj, strādā ar autoritatīvām metodēm! Piekritu, ka, veicot reformas, tika pieļautas nepilnības, ko ar I.Šaicāni arī pārrunājām. Tomēr, manuprāt, lielākā problēma bija, ka nedz iestādes vadītājs, nedz arī darbinieki nevēlējās viens otru līdz galam sadzirdēt. Mūsu dzīvē viss slēpjas cilvēku savstarpējās attiecībās.

Vai plānojat izvērtēt I.Šaicānes atbilstību ieņemamajam amatam?

-Ja ir vēlme absolūti nokaut iestādes vadītāja vai darbinieku iniciatīvu, tad viņi jāso da par to, ka viņi kaut ko dara. Savukārt es uzskatu, ka darbinieks jāso da gadījumos, kad cilvēks nedara, nevis dara un kļūdās. Rietumu domāšana būtiski atšķiras no kādreizējo padomju laiku domāšanas. Padomju varas iekārta tika balstīta uz bailēm un sodu. Šie laiki beigušies, nav nepieciešams tos atgriezt atpakaļ. Tādēļ kā pašvaldības vadītājs uzskatu, ka Viļakas novada pašvaldībā darbiniekiem un vadītājiem ir tiesības izrādīt iniciatīvu un arī kļūdīties. Tajā pašā laikā jāso da, ka šajā gadījumā pašvaldības reakcija attiecībā uz I.Šaicāni kā sociālā dienesta vadītāju, protams, būs. Kāda tieši tā būs, to izlemšu es vai domes deputāti. Iespējamās reakcijas amplitūda ir plaša. Kas attiecas uz to, vai no I.Šaicānes tiks piedzīta nauda, ko pašvaldība kompensācijā samaksāja V.Mieriņai, to varētu darīt tikai gadījumā, ja sociālā dienesta vadītāja būtu rīkojusies prettiesiski. Tiesa nevienā brīdī nesaskatīja, ka I.Šaicāne rīkojās prettiesiski.

Kā šobrīd rit darbs sociālajā dienestā?

-Līdz ar tiesvedību teju viss sociālā dienesta darbinieku

sastāvs ir nomainījies. Šobrīd izveidotā darbinieku komanda ir jauna, pagaidām ne tik pieredzējusi, bet tas ir laika jautājums. Darbs rit uz priekšu. Turklāt būtiski samazinājušās sūdzības par sociālo darbinieku šķietami neprofesionālu, pat cilvēku cieņu aizskarošu rīcību. Jāsaprot, ka darbs sociālajā dienestā ir emocionāli smags, jo sociālajam darbiniekam nepārtraukti jākontaktējas ar visdažādākajiem cilvēkiem. Un, ja vēl tam visam pa vidu ir iekšējās problēmas pašā dienestā... Protams, visas šīs situācijas rezultātā bija arī neskaitāmas Labklājības ministrijas pārbaudes. Saņēmām arī ieteikumus dienesta darba pilnveidošanai.

Vai esat izskatījuši iespēju Latvijas tiesas lēmumu pārsūdzēt ārpus mūsu valsts?

-Mūsu mērķis nebija par katru cenu uzvarēt tiesā un panākt pašvaldībai pozitīvu lēmumu. Mūsu mērķis ir, lai darbinieks pilda savus pienākumus. Turklāt savu kā pašvaldības vadītāja uzmanību koncentrēju uz daudziem citiem problēmjautājumiem, nevis divu amatpersonu savstarpējām attiecībām. Tas nav mans uzdevums. Jebkurā gadījumā runa nav par to, kurš gudrāks vai galvenais. Manuprāt, nebija arī īsti pamata, par ko strīdēties. Vienkārši bija jāso da kopā un jāvienojas, kā turpmāk tiks organizēts darbs. Kurš sevi uzskata par uzvarētāju vai zaudētāju? Jāsaka tā, - laiks visu saliks savās vietās. Šī situācija ir laba mācība abām tiesvedības pusēm. Karā nav uzvarētāju. Abi ir zaudētāji.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Aicina iesaistīties “Ziedojumu aplī”

Organizējot jaunu labdarības ziedojumu piesaistes formu “Ziedotāju aplis”, 18.septembrī Balvu Novada muzeja pagrabiņā iespēju piepildīt savus sapņus un idejas balveniešiem piedāvās biedrība “Ritineitis”.

“Ziedojumu aplis” ir starptautiska ziedojumu piesaistes metode, kas aizsākusies Lielbritānijā un šobrīd veiksmīgi darbojas jau 17 pasaules valstīs. Balvenieši būs vieni no tiem Latvijā, kuriem būs iespēja atraktīvā veidā atbalstīt projektus, kas uzlabos dzīvi novadā.

“Tevis nav jābūt bagātam, lai būtu žēlsirdīgs,” saka filantrops Frederiks Mulders, kurš ir “Ziedotāju apļa” (Givingcircle) idejas autors. Un tieši tā ir arī šīs metodes būtība, kas parāda, ka par ziedotāju var kļūt ne tikai uzņēmēji. “Ziedotāju aplis” ir atvērts ikvienam iedzīvotājam, kurš vēlas uzklūstēt un kļūt par atbalstītāju. Ziedojumu apsolišana notiek klātienē. “Tā ir iespēja satikties oriģinālu ideju autoriem un cilvēkiem, kuri vēlas ieguldīt novada attīstībā savus līdzekļus, entuziasmu, laiku un zināšanas. Tā ir iespēja neformālā

gaisotnē uzklūstēt, iedvesmoties, atbalstīt un motivēt darboties tālāk. “Ziedotāju aplis” pierāda, ka nozīmīgs ir ikviens, pat simbolisks ziedojums. Šis ir viens no labdarības veidiem, kas dod iespēju cilvēkiem lielākā mērā ietekmēt un meklēt risinājumus tām problēmām, kuras viņiem ir svarīgas, būt vairāk iesaistītiem labdarības un kopienu organizācijās, veido ziedotāju uzticēšanos, samazina ziedošanas “risku”. Šī ideja nonākusi pie mums sadarbībā ar Borisa un Ināras Teterevu fondu, Alūksnes-Apes novada fondu un Valmieras novada fondu,” atklāj biedrības “Ritineitis” priekšsēdētāja Maruta Castrova. Viņa aicina Balvu novada organizācijas, neformālas grupas un individuālus cilvēkus pieteikties Latvijā jaunam līdzekļu piesaistes pasākumam “Ziedotāju tembrī plkst 18.00 Balvos, Balvu Novada muzeja pagrabiņā.

Ziedojumu piesaistišanā varēs piedalīties idejas izglītības, sporta, kultūras, labdarības, sociālās iekļaušanas, vides sakārtošanas u.c. jomās, kas būs vērstas uz sabiedrisko labumu un kuras plānots īstenot Balvu novadā. Trīs izvēlēto ideju autorus aicinās to izklāstīt pre-

ZIEDOTĀJU APLIS

PIESAKI sabiedriskā labuma ideju, lai saņemtu ziedotāju atbalstu

līdz 1500 euro

PIETEIKŠANĀS LĪDZ 26.AUGUSTAM

NOLIKUMS UN PIETEIKUMA VEIDLAPA WWW.RITINEITIS.LV

cīzi 6 minūšu laikā, lai ieinteresētu sanākušos ziedotājus. “Ideju autoriem biedrība “Ritineitis” sniegs konsultācijas prezentācijas sagatavošanās procesā. “Notiks izmēģinājumu prezentācijas, lai visi kopā

pārvarētu pirmo lampu drudzi pirms īstā “Ziedotāju apļa,” sola M.Castrova. Viņa aicina iesniegt idejas izklāstu (aprakstot, kas un kāpēc tiks darīts, cik tas izmaksās) līdz 26.augustam.

Informē VSAA

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra uzsākusi jauna sociālā pabalsta piešķiršanu adoptētājiem

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) ar 1.jūliju uzsākusi jauna sociālā pabalsta piešķiršanu adoptētājiem.

Jaunā pabalsta apmērs ir vienāds ar minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kāds noteikts katram bērnam:

- no bērna piedzimšanas līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai – 107,50 eiro mēnesī;
- no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 129 eiro mēnesī.

Tiesības saņemt bērna adopcijas pabalstu ir vienam no bērna vecākiem, kurš adoptējis un audzina bērnu, kas pirms adopcijas atradies ārpusģimenes aprūpē, proti, aprūpes institūcijā, aizbildnībā, audžuģimenē, un kura adoptētie bērni uz 2019.gada 1.jūliju nav sasnieguši 18 gadu vecumu, neatkarīgi no tā, kad ir stājies spēkā tiesas spriedums par adopcijas apstiprināšanu. Pabalstu nepiešķirs, ja adoptēts otra laulātā bērns, kā arī adoptētājiem, kuri dzīvošanai Latvijā ir saņēmuši termiņuzturēšanās atļauju.

VSAA PABALSTU PIEŠĶIRS:

- no dienas, kad ir stājies spēkā tiesas spriedums par adopcijas apstiprināšanu, ja tiesas

spriedums stājies spēkā 2019.gada 1.jūlijā vai vēlāk;

- no 2019.gada 1.jūlija, ja tiesas spriedums stājies spēkā līdz 2019.gada 1.jūlijam.

Pabalstu par periodu no 2019.gada 1.jūlija VSAA izmaksās ne vēlāk kā līdz 2019.gada 1.oktobrim.

Piemēram, ja pabalsts būs piešķirts no 1.jūlija, tad par jūliju, augustu un septembri, proti, par visiem trim mēnešiem pabalstu izmaksās līdz 1.oktobrim, kam turpmāk sekos regulāra pabalsta ikmēneša izmaksa.

Pabalstu VSAA izmaksās ik mēnesi no tā piešķiršanas dienas līdz adoptētā bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai. Šo pabalstu izmaksās vienlaikus ar citiem pabalstiem, kas adoptētājam piešķirti par bērna audzināšanu un kopšanu.

Lai saņemtu pabalstu, nepieciešams VSAA adresētu iesniegumu, izmantojot veidlapu (iesniegums bērna adopcijas pabalsta piešķiršanai) vai brīvā formā, iesniegt:

- klātienē – jebkurā VSAA klientu apkalpošanas centrā;
- pa pastu – nosūtīt aizpildītu iesnieguma veidlapu VSAA Rīgas pilsētas Zemgales nodaļai: Mārupes iela 1, Rīga, LV-1002;

□ elektroniski – nosūtīt ar drošu elektronisko parakstu parakstītu iesniegumu uz e-pasta adresi: zemgale@vsaa.gov.lv.

Iesniegums pabalsta piešķiršanai jāiesniedz 6 mēnešu laikā no tiesību rašanās brīža.

Gadījumā, ja VSAA rīcībā nebūs informācijas par tiesas spriedumu par adopcijas apstiprināšanu, pabalsta pieprasītājam tas pašam jāuzrāda vai jāiesniedz apliecināta tā kopija.

Paskaidrojoši piemēri

Tiesas spriedums par adopcijas apstiprināšanu stājies spēkā 2015.gada 20.martā. 2019.gada 1.jūlijā adoptētais bērns ir 6 gadus vecs. Bērna adopcijas pabalstu ir tiesības saņemt no 2019.gada 1.jūlija līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Tiesas spriedums par adopcijas apstiprināšanu stājies spēkā 2019.gada 20.septembrī. Adoptētais bērns ir 2 gadus vecs. Bērna adopcijas pabalstu ir tiesības saņemt no 2019.gada 20.septembra līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Tiesas spriedums par adopcijas apstipri-

nāšanu stājies spēkā 2000.gada 20.martā. Līdz 2019.gada 1.jūlijam adoptētais bērns jau ir sasniegjis 18 gadu vecumu. Šādā gadījumā bērna adopcijas pabalstu nepiešķir, jo adoptētais bērns jau ir pilngadīgs.

Bērna adopcijas pabalstu piešķir saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likuma 8.2 pantu un 23.04.2019. Ministru kabineta noteikumiem Nr.177 “Kārtība, kādā piešķir un izmaksā bērna adopcijas pabalstu” (stājas spēkā 01.07.2019.).

E.ONZULE, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sabiedrisko attiecību speciāliste

Veiksmes prognoze

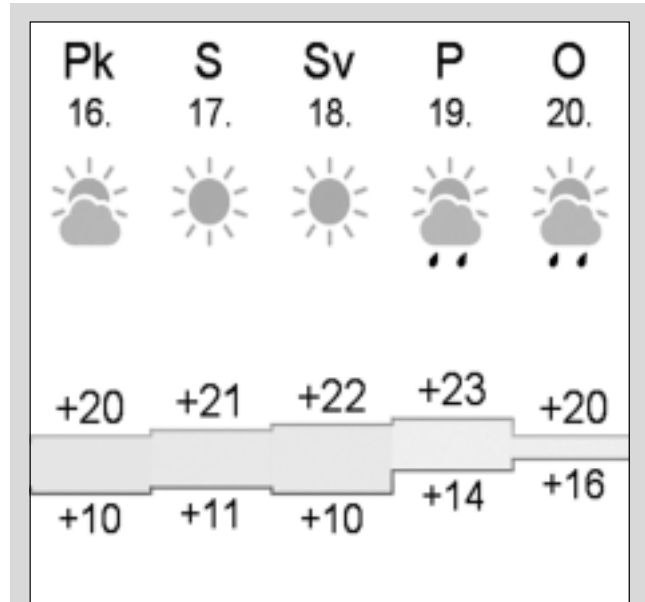
17.augusts. Aktīva sestdiena aktīviem cilvēkiem, kad nevajadzētu ne slinkot, ne padoties kārdinājumiem (alkohols, nikotīns, azartspēles utt.), kad var gan pabeigt, gan uzsākt ko vērtīgu. Īstā diena arī lai izietu sabiedrībā: citus apskatītu un sevi parādītu. Vienalga, vai sportosiet, dejosiet, ogosiet, sēņosiet vai zvejotiet, saudzējiet pēdas un kāju pirkstus! Tā kā izvēlieties atbilstošus apavus un, ja skrienat bez tiem, skatieties, kur liekat kāju. Šodien darbosies arī teiciens: neskati vīru pēc cepures. Tāpēc, mīļās meitenes, nerauciet degunu par to zvejnieku pie ezera, kurš izstaipītās treniņbiksēs un kožu saestā vamzī, jums izsaka komplimentus. Beigās var izrādīties, ka tas nav vietējais bezdarbnieks, bet gan no Rīgas ciemos atbraukušais miljonārs. Tā, lūk!

18.augusts. Čika svētdiena ar tukšajām stundām no plkst. 1.35 līdz 19.33, tāpēc lai tavš šodienas kompass, kurš rāda virzienu, kurā doties vai darboties, ir tava intuīcija. Un tā kā šodien ir brīvdiena, tad ieteicama aktīva atpūta, nevis darbs. Ja šovasar nav iznācis laiks paceļot kopā ar ģimeni, kāpēc lai nedotos aplūkot dzimtās āres – Latviju?! Pie mums ir vēl skaistāka daba nekā ārzemēs. Atliek tik izvēlēties: Rēzekne, Ludza, Preiļi vai Cēsis, Sigulda vai Rīga. Te nu mans padoms lieks, jāizvēlas tev pašai (-am).

19.augusts. Rosīga pirmā diena rosīgiem indivīdiem, kad dažus tā vien vilks uz *varoņdarbiem*: izskaidrot attiecības ar otro pusīti, padresēt savus vai radu bērnus, aizrādīt priekšniecībai par viņa (-as) nepareizajām darba metodēm, uzkraut savus pienākumus kolēģei (-im), uztaisīt zilu aci kaimiņam par to, ka viņa āzis ielīdis manos kāpostos (vai viņš pats kantējas pie mana sievas) utt. Drošākais šodienas variants – saglabāt mieru jebkurā situācijā un visas provokācijas pārvērst par joku. Un viss būs OK.

Pareže Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

Gismeteo.Jaunumi.

